

Pelle Voigt (SF):

Dem, der de sidste dage har fulgt debatten omkring dette raketspørgsmål og socialdemokratiets holdning til det, må det være vanskeligt at forklare den raketkolbøtte, socialdemokratiet har slået på de ganske få dage, hvor man fra at gå imod alle yderligere bevillinger til NATOs atomraketprogram kom dertil, at man ville acceptere 26 mill. kr. Hvordan kan det være gået til? Det tror jeg kun man kan forstå, hvis man beskæftiger sig med det jerntæppe af hemmeligholdelse, NATO har udspreddt over hele denne her sag.

På NATO-forsvarsministrenes møde i maj 1981 traf man den endelige beslutning om, at der fra medlemsstaternes side skulle bevilges penge til disse formål. Det ved vi ikke på grund af oplysninger givet i det danske folketing; det ved vi kun på grund af de aktstykker, som det norske forsvarsministerium har fremsendt til det norske storting, og på grund af de oplysninger, som den norske forsvarsminister har lagt frem i det norske storting. Vi ved, at tidligere forsvarsminister Poul Søgaard på dette NATO-forsvarsministermøde forlangte, at beslutningen skulle hemmeligholdes. Det ved vi ikke på grund af oplysninger, som er blevet forelagt dette folketing, men udelukkende, fordi norske aviser har bragt uddrag af referatet af forsvarsministermødet.

Og hemmeligholdelsen fortsætter helt frem til i dag. Så sent som i dag har jeg modtaget et svar fra den nuværende forsvarsminister, hr. Hans Engell, hvori han nægter det danske folketings forsvarsudvalg lejlighed til at gennemse referatet af det pågældende NATO-ministerrådsmøde, selv om den norske regering gentagne gange har gjort klart, at det ikke rummer militære hemmeligheder, og selv om den norske regering har kunnet vise dette referat til medlemmerne af det norske stortings forsvarsudvalg. Der er altså ganske særlige grunde til, at det danske folketings forsvarsudvalg ikke må få disse ting at se.

Den 18. september 1981 svarede daværende forsvarsminister Poul Søgaard forsvarsudvalget på et spørgsmål om, hvilke planlægningsprogrammer i NATO der ville komme til at koste penge, altså efter at beslutningen var truffet. Det lange, udførlige svar, som også vedrører spørgsmålet om NATOs infrastruktur, nævner ikke denne beslutning med

ét ord, og faktisk var første gang, man i det danske folketing hørte om, at denne beslutning var truffet, over et år efter, nemlig juni 1982, da daværende udenrigsminister Kjeld Olesen gik til bekendelse i et svar til et medlem af folketinget, hr. Steen Folke.

I et svar til mig af 9. august i år meddelte forsvarsminister Poul Søgaard, at den endelige nationale afgørelse med hensyn til denne bevilling, som også ville omfatte det danske bidrag til disse installationer, ville ske i finansudvalget, og at forelæggelsen påregnedes at ske til efteråret. Jeg er overbevist om, at ingen af de centrale beslutningstagere i denne sag før på et meget sent tidspunkt har fået besked om, at denne beslutning egentlig allerede var truffet, og at de forsikringer, man har givet i finansudvalget om, at alle bevillinger særskilt ville blive forelagt, ikke ville blive overholdt.

Så sent som i dag har jeg i et svar fra forsvarsministeren fået bekræftet, at man end ikke i forsvarsministeriet har været fuldt klar over disse ting. Forsvarsministeren meddelte mig nemlig på mit spørgsmål om, hvornår forsvarsministeren fik kendskab til, at der var ydet penge, følgende:

»Først da sagen kom frem i Norge, har jeg gennem NATOs internationale stab indhentet oplysninger om størrelsen af allerede afholdte udgifter til pågældende anlægsarbejder, idet disse oplysninger ikke fremgår af det regnskabsmateriale, der er tilgængeligt i Danmark«.

Det er altså på dette grundlag for den beslutning, man påstår at der er truffet, socialdemokratiet føler sig moralsk forpligtet til på trods af grundloven at betale 26 mill. kr. til denne raketstationering. Derfor vil jeg godt stille socialdemokratiet følgende 2 spørgsmål: hvordan kan man på dette meget, meget spinkle grundlag virkelig føle sig bundet til at betale de 26 mill. kr.? Og mit andet spørgsmål er – jeg vil gerne sige, at dette er helt afgørende for SFs stillingtagen til dagsordenen: hvis socialdemokratiets dagsorden vedtages her i dag, kan vi så være sikre på, at forsvarsministeren til maj næste år, hvor det skal besluttes, om den til den tid siddende forsvarsminister igen skal have lov til at forprogrammere yderligere 49 mill. kr., ikke får lov til at forprogrammere resten af de 75 mill. kr.?